

Naar derfor Minimumsalderen for BARNETS Arbejde i Fabrikkerne i den gamle Lov er fastsat til 10 Aar, saa vil det let ses, at dette er en alt for ringe Begrænsning. Netop i den Alder, fra 10—14 Aar, hvor det navnlig gælder at skaae BARNET, der tillader Loven, at dette foruden Skolearbejdet yderligere belæses med 6 Timers legemligt Arbejde og Evang i en eller anden Fabrikvirksomhed.

En Minimumsalder af 14 Aar, saaledes som det forlanges i det foreliggende Lovforslag, er derfor ingenlunde en urimelig høj Forbring, men er netop i nøje Overensstemmelse med de sanitære Krav om den størst mulige Skaansel af Organismen i de første Aar af Vækstperioden, og er saa meget mere naturlig, som der indtil den Alder stilles særlige Forbringinger til BARNET fra Skolens Side.

Denne Minimumsgrænse er ogsaa ganske i Overensstemmelse med, hvad der er fastsat andetsteds, hvor Lovgivningsmagten har ladet sig lede af sanitære Hensyn, saaledes med 13 Aars Alderen i Frankrig, hvad der vil fremgaa af Bilag 3, hvor Vækstforholdene for dette Land ere fremstillede. Vækstudviklingen følger i Frankrig, som naturligt er, et noget andet Forløb end herhjemme, men saavel Hvileperioden som anden Vækstperiode ere vel udtalte. Hvileperioden indtræder imidlertid 1 Aar tidligere i BARNETS Liv end herhjemme, og i Overensstemmelse med Vækstlovene er derfor saavel Skolepligtens Op-hør som den særlig beskyttede Minimumsalder fastsat til det 13de Aar. Paa dette Om-raaede, som for øvrigt paa saa mange andre vedrørende sanitære Love, kan man saaledes ikke direkte sammenligne det ene Lands Bestemmelser med det andet Lands uden samtidig at tage Hensyn til de forskellige fysiologiske Forhold, der have betinget de givne Bestemmelser.

Hvad nu den større Beskyttelse angaar, som Lovforslaget yder Aldrene 14—18 Aar, det er Resten af Vækstperioden, dels gennem Nedsættelsen af Arbejdstiden fra 12 til 10 Timer, og dels ved Indskrænkning af det meget tidlige og meget sene Arbejde, saa maa denne ifølge det ovenanførte ligeledes siges at være baade heldig og nødvendig fra et sanitært Synspunkt. Dette gælder navnlig Nedsættelsen fra 12 til 10 Timer.

2. Beskyttelsen af den voksne Kvinde indføres, idet der fastsættes en Maksimal-arbejdstid af 10 Timer, og Arbejdet mellem 8 Aften og 6 Morgen forbydes.

En Beskyttelse af den voksne Kvinde maa absolut anses for nødvendig af sanitære Hensyn saavel i Arbejdernes egen Interesse som i Samfundets, fordi den kvindelige Arbejder lettere bukker under for Fabriklivets sundhedsfarlige Faktorer end den mandlige, og fordi der i Hjemmet yderligere stilles Krav til hendes Arbejdsevne. Dette sidste Punkt behøver ingen yderligere Omtale, hvorimod jeg nærmere skal gøre Rede for, hvad der særlig maa anføres i Henseende til det første.

Fra Naturens Side har Kvinden faaet tildelt en helt anden Opgave i Henseende til Slægtens Forplantning end Manden og en dermed følgende Forskellighed i fysiologiske Forhold. Hendes maanedligt tilbagevendende Perioder medføre, at hendes Organisme er Svingninger underkastet i Henseende til Arbejdsevne og Modstandskraft, til hvilke intet Tilsvarende findes hos Manden. At derfor Modstandskraften mod vedvarende og ensartet legemligt eller aandeligt Arbejde i Almindelighed viser sig langt ringere hos Kvinden end hos Manden, er saaledes ganske naturligt og er ogsaa et almindeligt aner-kendt Faktum.

For at nævne et Eksempel skal anføres følgende Erfaring fra det tyste Rigspost-væsen. I en Del af Post- og Telegrafkontorerne blev der ansat Kvinder i Stedet for Mænd, men dette maatte atter opgives, fordi det viste sig, at disse kvindelige Funktionærer efter 8—12 Aars Tjeneste som oftest vare svækkede og uarbejdsdygtige og udviste en ganske usædvanlig høj Mortalitet, særlig af Stifs.

Modstandsdygtigheden lige over for mange Giftstoffer synes ligeledes at være mindre hos den kvindelige Organisme end hos den mandlige, om end en Del af de sæd-vanlige Eksempler, som anføres herpaa, skyldes mere ydre Forhold. Naar saaledes de kvindelige Arbejdere i saa høj Grad bukke under for Forgiftning i Fabrikvirksomheder med stærk Støv af giftige Stoffer, saa skyldes dette navnlig den lettere Afgang til Aflejring af Støvet i Kvindernes Haar og Klæder, hvorved de udsættes forholdsvis mere end Mændene.

Hvad nu angaar de Oplysninger om Kvindens forholdsvis mindre Modstands-kraft, som vi kunne hente fra statistiske Underøgelser, saa følger det af sig selv, at disse i Henseende til Dødelighedsforholdene kun kunne være sparsomme. Kvindens Beskæftigelse i